

PRZYGLUPI (1) ai

N sg m przyglupi.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dość głupi, głupawy, nierozgarnięty: Volenti (mowią) non fit iniuria. [...] Ták mowi gdy kto kogo ná tárgu podkupi; Kiedy przedawcá chytry/ á kupiec przyglupi. Więc mowią/ Miał dzień biały/ czemu nie oglądał? KlonWor 66.

Cf PRZYGLUPSZYM

LWil